

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சரூரதாரிகளை நினைவு செய்வதன் மூலம் உங்களால் முக்தியையோ, ஜீவன்முக்தியையோ பெறமுடியாது. தந்தையே உங்களுக்கு இந்த ஆஸ்தியை நேரடியாக வழங்குகிறார்.

கேள்வி: எக்குழந்தைகளை அவர்கள் தந்தைக்குரியவர்கள் ஆகிய பின்னரும்கூட மாயை தன்னை நோக்கி இழுக்கின்றனர்?

பதில்: யாருடைய புத்தியின் யோகம் பழைய உறவுமுறைகளிடம் அலைபாய்கின்றதோ, யாரிடம் முழு ஞானமும் இல்லையோ, யாரிடம் இன்னமும் பழைய பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளனவோ, அத்தகைய குழந்தைகள் மாயையின் வசம் இழுக்கப்படுகின்றனர். வெளியில் உள்ள சகவாசம் மிகவும் தீயதாகும், அது உங்களை முழுமையாகவே அழித்துவிடுகின்றது. நுங்கள் வைத்திருக்கும் சகவாசம் மிக விரைவாகவே உங்களைப் பாதிக்கின்றது. இதனாலேயே பாபா கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, உங்கள் புத்தியின் யோகத்தை தந்தையொருவருடன் மாத்திரம் இணைத்துக்கொள்ளுங்கள். தந்தையை மாத்திரமே பின்பற்றுங்கள். சரூரதாரிகள் எவரையும் நேசிக்காதீர்கள்.

பாடல்: உங்களைக் கண்டுகொண்டதால், நாங்கள் அனைத்தையுமே கண்டுகொண்டோம். பூமி, ஆகாயம் அனைத்தும் எங்களுக்கே சொந்தம்!

ஓம் சாந்தி: நுங்கள் இப்பொழுது எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து உங்களின் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள் என்பதை இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளாகிய நுங்கள் அறிவீர்கள். இது மிக நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும். பரமதந்தை, பரமாத்மா மத ஸ்தாபகர்கள் அனைவரையும் அவர்களின் மதங்களை ஸ்தாபிப்பதற்காக அனுப்புவதாகக் கூறப்படுகின்றது. எனவே, அவர்கள் வந்து, தத்தமது மதங்களை ஸ்தாபிக்கின்றனர். அவர்கள் எவருக்காவது ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றனர் என்றில்லை, இல்லை. அங்கு ஓர் ஆஸ்திக்கான கேள்வியில்லை. தந்தையொருவர் மாத்திரமே உங்களின் ஆஸ்தியை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்கு, கிறிஸ்துவின் ஆத்மா அனைவரதும் தந்தையல்ல. அவர் ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்கு, அவர் கிறிஸ்தவர்களின் தந்தைகூட அல்ல. அவர் யாருக்கு, என்ன ஆஸ்தியைக் கொடுப்பார்? அவர் (கிறிஸ்து) ஒரு மதத்தை ஸ்தாபிக்கவே வருகிறார். கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தொடர்ந்தும் அவரைப் பின்பற்றுகின்றனர். அங்கு ஓர் ஆஸ்தி என்ற கேள்வியில்லை. நுங்கள் தந்தையிடமிருந்தே உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறவேண்டும். உதாரணமாக, ஏபிரகாம், புத்தர், கிறிஸ்து ஆகியோர் வந்தனர். அவர்கள் என்ன செய்தனர்? அவர்கள் எவருக்காவது ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுத்தனர்? இல்லை. ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பது தந்தையின் கடமையே ஆகும். அவரே இங்கு வருகிறார். ஆத்மாக்கள் தொடர்ந்தும் இங்கு கழிறங்கி வருகின்றனர், விரிவாக்கம் தொடர்ந்தும் இடம்பெறுகிறது. ஓர் ஆஸ்தியானது எப்பொழுதும் படைப்பவரிடமிருந்தே பெறப்படுகிறது. படைப்பவர்களில் ஒருவர் லௌகீகத் தந்தையும், மற்றவர் இவ்வுலகிற்கு அப்பாலுள்ளவரும் ஆவார். இவை கிரகிக்கப்பட வேண்டும். மற்றவர்களுக்குத் தானமளிப்பவர்களாலேயே இவ்விடயங்களைக் கிரகிக்க முடியும். எல்லையற்ற தந்தை அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் அவர்களின் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்காக இப்பொழுது வந்துள்ளார். எல்லையற்ற தந்தை மாத்திரமே குழந்தைகளுக்கு அவர்களின் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். கிறிஸ்தவர்களினதும். பௌத்தர்களினதும், இஸ்லாமியர்களினதும் தந்தை ஒருவரே. அனைவரும் அவரைத் தந்தையாகிய கடவுள் என அழைக்கின்றனர். கிறிஸ்துவும் தந்தையாகிய கடவுளைப் பற்றிப் பேசினார். எவருமே தந்தையை ஒருபோதும் மறப்பதில்லை. அசரூரியான ஒருவர் மாத்திரமே தந்தையாகிய கடவுள் என அழைக்கப்படுகிறார். அசரூரியான ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தை ஒருவரே ஆவார். அந்த அசரூரியான தந்தையே மத ஸ்தாபகர்கள் அனைவரதும் தந்தையும் ஆவார். அவரிடமிருந்து மாத்திரமே ஓர் ஆஸ்தி

பெறப்படுகிறது. அனைவரும் அவரை 'தந்தையாகிய கடவுள்' என அழைக்கின்றனர். கடவுள் சர்வவியாபகர் எனக் கூறுவது பாரதத்தில் மாத்திரமேயாகும். பாரதத்திடமிருந்தே கடவுள் சர்வவியாபகர் எனக் கூறுவதற்கு ஏனைய யாவரும் கற்றுக்கொள்கின்றனர். கடவுள் சர்வவியாபகராக இருந்தால், அவர்கள் ஏன் கடவுளை நினைவு செய்கின்றனர்? யாருக்காக சாதுக்கள் ஆன்மீக முயற்சி செய்கின்றனர்? யாருக்கு அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்கின்றனர்? தந்தை இதைக் கேட்பார், அல்லவா? அனைவரையும் படைப்பவர் ஒருவரே ஆவார். அவர் மாத்திரமே தூய்மையாக்குபவர் ஆவார். சத்திய யுகத்தில் அனைவரும் தூய்மையாக உள்ளனர். பின்னர் அவர்கள் எவ்வாறு தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகின்றனர்? தேவர்கள் பாவப் பாதையில் சென்றனர் என எழுதப்பட்டுள்ளது. தூய உலகம் இப்பொழுது மூண்டும் ஒரு தடவை உருவாக்கப்படுகிறது. தூய்மையற்ற உலகம் துவாபர யுகம் முதல் ஆரம்பமாகின்றது. இறை இராச்சியம், அசுர இராச்சியம் ஒவ்வொன்றும் அரைக் கல்பத்திற்கு நடிக்கின்றது. இது பாரதத்திற்கு மாத்திரமே உரிய விடயமாகும். பாரதத்தில் மாத்திரமே மக்கள் இராவணனின் கொடும்பாவியை எரிக்கின்றனர். எனவே, ஏனைய மத ஸ்தாபகர்கள் எவருமே எவருக்கும் ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதில்லை என பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அவர்கள் ஒரு மதத்தை ஸ்தாபிப்பதால் நினைவுகூரப்படுகின்றனர். நூங்கள் கிறிஸ்து, பிரம்மா, விஷ்ணு அல்லது சங்கரரை நினைவு செய்தாலோ, அல்லது அவர்களைப் பிரார்த்தனை செய்தாலோ அவர்களால் உங்களுக்கு எதையும் கொடுக்க முடியாது. தந்தையொருவர் மாத்திரமே அருள்பவர் ஆவார். அவர் நேரடியாக இங்கே வந்தாக வேண்டும். கடவுள் கிருஷ்ணரில் வருவதாக எவருமே நம்புவதில்லை. தந்தை கூறுகிறார்: நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு உங்களின் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்காக ஒரு தடவை மாத்திரமே வருகின்றேன். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். இருவர் மாத்திரமே பாபா என அழைக்கப்படுகின்றனர். ஒருவர் சரூரத்தின் பாபாவும், மற்றவர் ஆத்மாக்களின் பாபாவும் ஆவார். வேறு எவருமே பாபாவாக இருக்க முடியாது. உங்களால் இந்த பாபாவிடமிருந்து, அதாவது பிரஜாபிதா பிரம்மாவிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறமுடியாது. சிவபாபாவிடமிருந்து மாத்திரமே நூங்கள் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். பிரம்மாவும் தனது ஆஸ்தியை அவரிடமிருந்தே பெறுகிறார். அவரே அனைவருக்கும் சற்கதியருள்பவர். அவரே அனைவருக்கும் முக்தியையும், ஜீவன் முக்தியையும் அருள்பவர். இதனாலேயே வருபவர்கள் எவருக்கும் முதலில் தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வயதான ஒருவர் பாபா என்றோ, பிதாஜி என்றோ அழைக்கப்பட்டாலும், உண்மையில் அவர் ஒரு தந்தையல்ல. லௌகீகத் தந்தையரும், இவ்வுலகிற்கு அப்பாலுள்ள தந்தையும் மாத்திரமே உள்ளனர். இந்த பிரம்மாவும் ஒரு பௌதீகத் தந்தையே ஆவார். அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தத்தெடுக்கிறார். நூங்கள் பிரம்மாவை 'பாபா' என்று அழைத்தாலும், அவரிடமிருந்தே (சிவபாபா) ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறீர்கள், இல்லையா? எந்த ஆஸ்தியை? சற்கதியை ஆகும். அனைவரும் சரூழிலிலிருந்தும், பந்தன வாழ்க்கையிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகின்றனர். இந்நேரத்தில், குறிப்பாக பாரதமும், பொதுவாக முழு உலகமும் இராவணனின் பந்தனத்தில் உள்ளது. வருகின்ற ஆத்மாக்கள் முதலில் ஜீவன் முக்தியையும், பின்னர் பந்தன வாழ்க்கையையும் அனுபவம் செய்கின்றனர். அவர்கள் முதலில் சந்தோஷத்தையும், பின்னர் துன்பத்தையும் அனுபவம் செய்யவேண்டும். இது உங்கள் புத்தியில் பதியச் செய்யப்பட வேண்டும். சரூரதாரிகள் எவரையும் நினைவு செய்வதால் முக்தியையோ, ஜீவன் முக்தியையோ உங்களால் பெறமுடியாது. தூதுவர்கள்கூட எவருக்கும் ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதில்லை. தந்தை மாத்திரமே வந்து, உங்களுக்கு முக்தி, ஜீவன் முக்தி என்ற ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். எவ்வாறாயினும், சிலர் அதை நேரடியாகவும், சிலர் மறைமுகமாகவும் பெறுகின்றனர். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களின் முன்னிலையிலேயே நேரடியாக இருக்கின்றார். நாளுக்கு நாள், பாபா மதுவனத்திற்கு வெளியில் எங்கும் செல்லாமலிருப்பதை நூங்கள் காண்பீர்கள். இப்பழைய உலகம் எதை வழங்கவேண்டும்? சிவபாபா கூறுகிறார்: எனக்குச் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்கின்ற, அல்லது சுவர்க்கத்தைப் பார்க்கின்ற சந்தோஷமேனும் இல்லை. எனவே, இவ்வுலகில் நான் எங்கு செல்வேன்? எனது பாகம் அத்தகையது! நான் தூய்மையற்ற உலகினுள் வருகின்றேன். அவர்கள் உலகின் ஏழு அதிசயங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றனராயினும், சுவர்க்கத்தை அதில் காட்டவில்லை. சுவர்க்கம் பின்னரே வருகின்றது. நான் தூய்மையற்ற உலகினுள், அந்நிய இராச்சியத்தினுள் ஒரு தூய்மையற்ற சரூரத்தினுள் வரவேண்டியுள்ளது. தூரதேச வாசி எனப் பாடப்படுகிறது. குழந்தைகளாகிய உங்களால் மாத்திரமே இதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. நாங்கள் இப்பொழுது முயற்சி

செய்கின்றோம். பின்னர் நாங்கள் எங்களுடைய சொந்தத் தேசத்திற்குத் திரும்பி வருவோம். ஓ.கே, துவாபர யுகத்திற்குப் பின்னர் கழிறங்கி வருகின்ற ஆத்மாக்கள் அந்நிய இராச்சியத்திற்கு, அதாவது இராவண இராச்சியத்திற்கே வருவார்கள். அவர்கள் தூய இராச்சியத்தினுள் வரமாட்டார்கள். அவர்களின் பாகங்கள் சிறிதளவு சந்தோஷத்தையும், சிறிதளவு துன்பத்தையும் கொண்டவை. நூங்கள் சத்திய யுகம் முதல் முழுமையான சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்கின்றீர்கள். ஒவ்வொருவரும் தமக்கென ஒரு பாகத்தைப் பெற்றுள்ளனர். தந்தை எவ்வாறு தேவ தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கிறார் என்பதன் இரகசியங்களை இங்கிருந்தவாறு குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். அங்கு சந்தோஷத்தைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை, நான் உங்களை அதற்குத் தகுதியானவர்கள் ஆக்குகிறேன். நூங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக இருந்தீர்கள் என்பதையும், மாயை பின்னர் உங்களை முற்றிலும் தகுதியற்றவர்கள் ஆக்கிவிட்டாள் என்பதையும் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: இப்பொழுது நூங்கள் மிகவும் விவேகமற்றவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள்! நாரதரின் கதை உள்ளது. இசைக் கருவியொன்றை மீட்டுகின்ற பக்தர் ஒருவர் இராஜ யோகம் கற்று, தூய்மையாகும் வரை இலக்ஷ்மியை திருமணம் செய்வது சாத்தியப்படவில்லை என்பதை உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அனைவரது சரீரங்களும் சரீரவின் மூலமாகவே உருவாக்கப்பட்டதால், சரீரந்ததாகவே உள்ளன. நூங்கள் வாய்வழித் தோன்றல்கள் ஆவீர்கள். இவ்விடயங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். தந்தையே வந்து, படைப்பவரினதும், படைப்பினதும் ஞானத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். சகல கருத்துக்களையும் எவராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. நூங்கள் இங்கிருந்து சென்று, ஒருவரின் தூய சகவாசத்தினுள் அகப்பட்டதுமே அனைத்தும்; முடிவடைந்துவிடுகிறது. கூறப்படுகிறது: நல்ல சகவாசம் உங்களை அக்கரைக்குக் கொண்டுசெல்லும், தூய சகவாசம் உங்களை மூழ்கடித்துவிடும். நூங்கள் இங்கே அமாந்திருக்கின்ற போதிலும், உங்களில் சிலரின் புத்தியின் யோகம் முழுமையாக இங்கே இல்லை. அவர்களிடம் ஞானம் இல்லாததால், தூய சகவாசத்தின் ஆதிக்கம் காரணமாக அவர்கள் வீழ்ந்துவிடுகின்றனர். ஏதாவது பழக்கவழக்கத்தைக் கொண்டுள்ள ஒருவரின் சகவாசத்தை நூங்கள் வைத்திருந்தால், மிக விரைவாகவே நூங்கள் பாதிக்கப்படுவீர்கள். இங்கே, உங்களுக்கு பாபாவின் சகவாசம் உள்ளது. தந்தையைப் பின்பற்றுவதுடன், மற்றவர்களையும் ஈடேற்றுவவர்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோருகின்றனர். பல புதிய குழந்தைகள் கூறுகின்றனர்: பாபா, நான் எனது தொழிலை விட்டுவிட்டு, இச்சேவையில் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவா? பாபா கூறுகிறார்: நூங்கள் மேலும் முன்னேறிச் செல்லும்போது, மாயை உங்களை மூக்கில் பிடித்துக்கொள்வாள், அதைக் கேட்கவே வேண்டாம்! அனுபவம் கூறுகிறது: இவ்வாறு தமது தொழிலைக் கைவிட்டவர்கள் பின்னர் பாபாவையும் விட்டுச் சென்றுவிட்டனர். அவர்கள் இறை பிறப்பெடுத்தனர், பின்னர் மாயை அவர்களை அப்பால் இழுத்துச் சென்றுவிட்டாள். மாயை மிக நல்ல குழந்தைகளையும் ஒரே குத்தில் உணர்விழக்கச் செய்கிறாள். அக்குழந்தைகளின் புத்தியின் யோகமே வெளியிலுள்ள பழைய உறவுகளிடம் அலைபாய்கிறது. இதனாலேயே பாபா கூறுகிறார்: உங்கள் புத்தியின் யோகத்தை அதிகளவில் சரீரதாரிகளிடம் இணைத்துவைத்திருக்காதீர்கள். இந்த பாபாவின் மூது நூங்கள் எவ்வளவுதான் அன்பு வைத்திருந்தாலும், உங்கள் புத்தியின் யோகத்தை அவருடன் இணைக்காதீர்கள். நூங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யாவிட்டால், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட முடியாது. சரீரதாரிகள் எவரையும் நேசிக்காதீர்கள். ஏனைய ஆன்மீக ஒன்றுகூடல்களில் சரீரதாரிகளே அனைத்தையும் கூறுகின்றனர். சிலர் வேறொரு மகாத்மாவின் பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றனர். பரமதந்தை, பரமாத்மா சிவனே தங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என அவர்கள் கூறுவதில்லை. தந்தை இங்கிருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்: நானே இப்படைப்பின் உயிருள்ள விதையாவேன். முழு விருட்சத்தினதும் ஞானம் என்னிடம் உள்ளது. அவ்விதைகள் உயிரற்றவை. அவை உயிருள்ளவையாயின், பேசவும் செய்யும். விதையாகிய என்னிடம் விருட்சத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றிய ஞானம் நிச்சயமாக உள்ளது. இது எல்லையற்ற விடயமாகும். இந்நேரத்தில் இராச்சியம் தமோபிரதானாக உள்ளதால், நிச்சயமாக அதன் பகட்டு இருக்கும். அவர்கள் தமக்குத் தாமே ஞானேஸ்வரர், கங்கேஸ்வரானந்தா போன்ற பெரிய பெயர்களை இடுகின்றனர். எவ்வாறாயினும், எவராலுமே பேரானந்தத்தைப் பெறமுடியாது. சந்தோஷம் காகத்தின் எச்சத்தைப் போன்றது எனச் சந்நியாசிகளே கூறுகின்றனர். எவ்வாறாயினும், சுவர்க்கம் என்ற பெயரை அவர்கள் மறக்கவில்லை. இன்னார் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டார் என அவர்கள் கூறுகின்றனர், பின்னர் பிரிந்துசென்ற

அவ்வாத்மாவை வரவழைக்கின்றனர். அவ்வாத்மா ஒருவரில் பிரவேசித்து, பேசுகிறார். எவ்வாறாயினும், ஆத்மா எவ்வாறு வருகிறாரென எவருக்கும் தெரியாது. சரூரம் வேறொருவருடையது, ஆனால் அவரின் ஆத்மாவே உண்கின்றார். உணவு அவரின் (பயன்படுத்தப்படும் சரூரத்திற்குரியவர்) வயிற்றினுள்ளேயே செல்கிறது. எவ்வாறாயினும், மற்றைய ஆத்மா நறுமணத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார். சிவபாபா அபோக்தா (அனுபவத்தின் தாக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்) ஆவார். அவர் எதையும் உண்பதில்லை. மம்மாவின் ஆத்மா வரும்போது, அவர் உண்கின்றார். பிரிந்துசென்ற ஆத்மாக்கள் வரும்போது, அவர்கள் உண்கின்றனர். இவ்விடயங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். எனவே, தந்தையொருவரைத் தவிர வேறு எவருமே பாபா என அழைக்கப்பட முடியாது. அவர்களிடமிருந்து என்ன ஆஸ்தியை நூங்கள் பெறமுடியும்? உங்களால் எதையுமே பெறமுடியாது. கிறிஸ்து ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுத்தாரா? அவர்கள் சண்டையிட்டே ஓர் இராச்சியத்தை ஸ்தாபித்தனர். கிறிஸ்தவர்களே சண்டையிட்டனர். செல்வம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலே ஓர் இராச்சியம் கொண்டுநடாத்தப்பட முடியும். கிறிஸ்தவர்களே இராச்சியத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்றில்லை. நூங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கேற்ப, நாடக நியதிப்படி, இராச்சியம் பெறப்படுவதாக நூங்கள் கூறுவீர்கள். எவ்வாறாயினும், மனிதர்களால் மனிதர்களுக்கு எதையுமே கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் எதையாவது கொடுத்தால், அது தற்காலிக சந்தோஷமாகவே இருக்கும். இப்பொழுது அனைவரும் தமோபிரதானாக உள்ளனர். மாயையின் வலிமை அதிகமாக உள்ளது. நூங்கள் இப்பொழுது மாயையுடன் யுத்தம் புரியவேண்டும். மாயையை வெல்பவர்கள் உலகையே வெல்கின்றார்கள். அமைதியாக இருப்பதற்கு மக்கள் அதிக பிரயத்தனம் செய்கின்றனர். மனம் அந்தளவு எளிதாக அமைதியடைய முடியாது. அவர்கள் வெறுமனே எதையாவது கற்றுவிட்டு, மக்களை 'ஹிப்னடைஸ்' செய்து உணர்விழக்கச் செய்கின்றனர். இதற்கு முயற்சி தேவை. சிலரின் மூளைகளும் கூட சரூழிந்துவிடுகின்றன. தந்தை கூறுகிறார்: உங்கள் புத்தி தொடர்;ந்தும் காம் பந்தனங்களாலோ அல்லது உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களாலோ ஈர்க்கப்படுமாயின், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட மாட்டாது. புத்தி சரூரதாரிகளிடமிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். அனைவரையும் மறந்துவிடுங்கள்! நூங்கள் மரணிக்கும்போது, உலகமே உங்களுக்கு மரணித்துவிடுகிறது. நூங்கள் உலகை நினைவு செய்யும்போது, அதற்காகத் தண்டனை பெறப்படுகிறது. நூங்கள் கூறுகிறீர்கள்: பாபா, நான் மரணித்துவிட்டேன். இப்பொழுது நான் உங்களுக்குரியவன். எனவே, உங்களின் புத்தி ஏன் உங்கள் நண்பர்களையும், உறவினர்களையும் நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறது? நூங்கள் மரணிக்கவில்லை, அதாவது தந்தைக்குரியவர் ஆகவில்லை என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். இரவு பகலாகத் தமது கர்மக் கணக்குகளைப் பற்றிக் கவலைப்படுகின்ற பலர் உள்ளனர். அவர்கள் நினைவில் அமர்ந்திருக்கும்போதும் கூட, தொடர்;ந்தும் அந்த எண்ணங்களையே கொண்டிருக்கின்றனர். நூங்கள் இங்கே பாபாவின் மடியில் அமர்ந்திருக்கும்போது, நூங்கள் மரணித்துவிட்டீர்கள் என்பதே அர்த்தமாகும். எனவே, உங்கள் புத்தியின் யோகம் வேறெங்கும் செல்லக்கூடாது. சந்நியாசிகள் வூடுகளையும், குடும்பங்களையும் விட்டுச் செல்வது, அவர்கள் மரணித்துவிட்டதையே குறிக்கின்றது. அவர்கள் தொடர்;ந்தும் அவர்களை நினைவு செய்தால், எவ்வாறு அவர்களால் யோகத்தில் இருக்க முடியும்? சிலர் மூண்டும் வூட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்வதுமுண்டு. சிலர் மிக உறுதியாக இருப்பதால், எவரையும் நினைவு செய்வதேயில்லை. குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தி வெளியில் அலைபாயுமாயின், உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தை உங்களால் கோரமுடியாது. நூங்கள் குழந்தைகள் ஆகிவிட்டதால், தந்தையை முழுமையாகப் பின்பற்ற வேண்டும். பற்று எதுவுமே இருக்கக்கூடாது. எவ்வாறாயினும், அவர்களின் பாக்கியத்தில் அது இல்லாவிட்டால், அவர்கள் மரணித்த பின்னரும் கூட, மறுபக்கத்திற்குச் செல்கின்றனர். அவர்களின் புத்தியில் 5மூ மாத்திரமே இங்குள்ளது, 95மூ புத்தி வெளியிலேயே உள்ளது. அவை தொடர்;ந்தும் எங்கும் அலைபாய்கின்றன. அவை இங்கும் இல்லை, அங்கும் இல்லை. நூங்கள் ஒரு தடவை தந்தைக்குரியவர் ஆகிவிட்டால், உங்கள் புத்தி முடிவடைந்துவிடுகிறது, அது மரணித்துவிடுகிறது. அரிதாகவே எவராலும் இத்தகைய எல்லையற்ற துறவைக் கொண்டிருக்க முடிகிறது. அவர்களால் மாத்திரமே மாலையின் மணிகள் ஆகமுடியும். இது பாக்கியம் ஆகும். வந்து, இங்கே தங்கியிருப்பவர்கள் எதையும் சிரமமாக உணரக்கூடாது. எவ்வாறாயினும், இங்கு தங்கியிருப்பவர்களே அதிக சிரமத்தை உணர்வதாகக் காணப்படுகிறது. வெளியில் வசிப்பவர்கள் மிக விரைவாக முன்னேறிச் செல்கின்றனர். அவர்களுக்கு எவர்மூதும் பற்று இல்லை. அவர்கள் உணர்கின்றனர்: நான் இந்த பந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டால் சேவையில் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள முடியும். எவ்வாறாயினும்,

அவர்கள் ஞானத்தில் உறுதியாக இருக்கின்றார்களா என்பது அவதானிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு பெண் பலவீனமாக இருந்து, அவளது கணவன் மரணித்துவிட்டால், அது ஒரு காயத்தின்மீது உப்புத் தடவுவது போன்றதாகும். நீங்கள் முழுமையாக மரணிக்கும் வரைக்கும், அது ஒரு காயத்தில் உப்புத் தடவுவது போன்றதாகும். எனவே, இங்கே நீங்கள் வெறுமனே “பாபா” எனக் கூறுகிறீர்கள், அவ்வளவுதான்! நீங்கள் பாபாவிற்குரியவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள், உங்கள் பழைய உறுமுறைகள் யாவும் துண்டிக்கப்படுகின்றன. அந்நபரே தனக்கும், தனது சொந்தச் செயல்களுக்கும் பொறுப்பாளி ஆவார். நான் ஏன் அக்கறைப்பட வேண்டும்? அந்தளவு உற்சாகம் இருக்கவேண்டும். இத்தகையவர்கள் வெகு சிலரே உள்ளனர். நீங்கள் தந்தையைக் கண்டுகொண்டதும், அவ்வளவுதான்! பின்னர் நீங்கள் வேறு எவரைப் பற்றியும் அக்கறைப்படுவதில்லை. உங்களுக்கு இந்தளவிற்கு தைரியம் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் நேர்மையான இதயத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றினால், எவராலுமே உங்களைத் தடுக்க முடியாது. நீங்கள் தூய்மையாகுவதற்கு எவருமே உங்களுக்குத் தடைகளை ஏற்படுத்த முடியாது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பார்த்தாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. உங்கள் கர்ம பந்தனங்களையிட்டு அநாவசியமான எண்ணங்கள் எதனையும் கொண்டிருக்காதீர்கள். சரீரதாரிகளிடமிருந்து உங்கள் புத்தியை அகற்றுங்கள். எல்லையற்ற துறவைக் கொண்டிருங்கள்.
2. பந்தனத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு, முழுமையாகப் பற்றை வென்றவர் ஆகுவீர்கள். நேர்மையான இதயத்தைக் கொண்டிருங்கள். ஞானத்தில் உறுதியானவராகவும், தைரியசாலியாகவும் ஆகுவீர்கள்.

ஆசுவாதம்: “எனது” என்ற உணர்வின் குறைபாடுகளை முடித்து, நிறைவை அனுபவம் செய்கின்ற ஒரு முழுமையான நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் ஆகுவீர்களாக. தந்தையின் ஸ்ரீமத்துக்கு ஏற்ப ஒரு கருவியாக இருப்பீர்களாயின், அப்பொழுது “எனது குடும்பம்” “எனது நிலையம்” என்ற எதுவுமே இருக்க மாட்டாது. குடும்பத்தினருடன் இருக்கும்போது நீங்கள் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர், நீங்கள் நிலையத்தில் வசித்தாலும் அது தந்தையினுடையதே, உங்களுடையதல்ல. எனவே அது எப்போதும் தந்தை சிவபாபாவின் பண்டாரியும் (பாபாவின் பணப்பெட்டி) பிரம்மாவின் பண்டாரா (சமையலறை) வுமாகும். இந்த விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் நிறைவை அனுபவம் செய்வீர்கள். “எனது” என்பதை உங்களுடைய உணர்வில் கொண்டுவரும்போது, பாபாவின் பணப்பெட்டியோ, சமையலறையோ செழிப்பாக இருக்கமாட்டாது. எந்த ஒரு பணியிலும் ஏதாவது குறைவடைந்து இருந்தாலோ, அல்லது குறைபாடு இருந்தாலோ, அதாவது ஏதாவது குறைந்தால் தந்தையினுடையது என்பதற்குப் பதலாக எனது என்ற உணர்வு அங்கே உள்ளதே காரணமாகும். அதாவது அதில் தூய்மையின்மை கலந்துவிட்டது.

சுலோகம்: தந்தைக்குச் சமமாக ஆகுவதற்கு, உங்களுடைய புரிந்துணர்வு, உங்களுடைய ஆசைகள், உங்களுடைய செயல்கள் அனைத்துமே சமனாக இருக்கவேண்டும். ஓம் சாந்தி

---ஓம் சாந்தி---